

Ekspozycja

Początkowa sekcja fugi lub formy sonatowej, w której przedstawiane są główne tematy

W ekspozycji [fugi](#) temat "przechodzi" poprzez poszczególne głosy kompozycji. Pierwsze pokazanie tematu to propozycja (propozycja), a drugie – risposta (odpowiedź). Podobna zasada istnieje również w wielotematowych fugach. Każdy temat ma swoją ekspozycję na początku utworu, i każda propozycja otrzymuje swoją odpowiedź.

W klasycznej [formie sonatowej](#) ekspozycja przedstawia dwóch głównych bohaterów, czyli dwa tematy, następujące jeden po drugim. Łączą się one bezpośrednio lub też za pomocą łącznika modulującego. Po temacie drugim występuje myśl końcowa w tonacji drugiego tematu. Ekspozycje zamyka [kadencja](#) doskonała.

Ekspozycja formy sonatowej: [Józef Haydn](#), *Sonata fortepianowa C-dur* Hob.XVI:1.

Ekspozycja fugi: [Jan Sebastian Bach](#), *Kunst der Fuge*, *Contrapunctus I*.